

ИЗЪ АПОСТОЛЪ ПАВЛОВО ПОСЛАНІЕ

къ ТѢТЪ.

Въ глав. а.

Заради това оставихъ те въ Критъ, за да исправиши онова что е останало не свършено, и да поставиши поксички те градове пресвитеры (свещенници): какво-то самъ ти заповѣдалъ. (Сирѣчь таковъ требъва да е священникъ), кой то е непороченъ, на една (только) жена мъжъ, и който има чада вѣрны, кои то не биватъ укоравани за распѣтныатъ животъ, или за непокорство. Защо то епископъ требъва да бѣде непороченъ, какво то Божій строитель: да си не угожда (только) себеси, да не бѣде дерзокъ, нито крамолджія. Нито гнѣвливъ, нито пѣаница, нито да бѣе нѣкого, нито да е лакомъ за скверный придобытокъ: но да е страннолюбивъ, боголюбивъ цѣломъдренъ, праведенъ, благочестивъ, воздержникъ: кой то се держи за истинно то ученіе какво то е предавано, за да може и да наставля здраво со ученіе, и да побѣждава оныя, кои то се сопротивляватъ, защо то има мнозина непокорни, пѣстословцы и прелестницы, а най више отъ обрѣзани те: на кои